

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2004. gada 30. jūnijā*

Lieta T-107/02

GE Betz Inc. (agrāk — *BetzDearborn Inc*), Trevosa [*Trevose*], Pensilvānija (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv G. Glass [*G. Glas*] un E. Manhivs [*K. Manhaeve*], *avocats*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko sākotnēji pārstāvēja E. Džoli [*E. Joly*], pēc tam G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvji,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, —

* Tiesvedības valoda — angļu.

Atofina Chemicals Inc., Filadelfija, Pensilvānija (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv M. Edinborovs [*M. Edenborough*], *barrister*, un M. Medickis [*M. Medyckyj*], *solicitor*,

par prasību par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 17. janvāra lēmumu lietā R 1003/200-1 attiecībā uz iebilduma procesu starp *Atofina Chemicals Inc.* un *GE Betz Inc.*

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], tiesneši J. Pirungš [*J. Pirrung*] un A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*],

sekretārs J. Plingerss [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 8. aprīlī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 23. jūlijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, *Atofina Chemicals Inc.*, atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 26. jūlijā,

pēc tiesas sēdes 2003. gada 17. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Padomes 1993. gada 20. decembra grozītās Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 42. un 73. pants nosaka:

“42. pants

Iebildumi

[..]

3. Iebildumi jāformulē rakstveidā, un tajos jānorāda pamatojums. [..] Biroja noteiktā termiņā persona, kas iebilst, lai pamatotu savu nostāju, var iesniegt savus faktus, pierādījumus un argumentus.

[..]

73. pants

Lēmumu pamatojums

Biroja lēmumos norāda to pamatojumu. Lēmumi balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus.”

- 2) Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar kuru tiek ieviesta Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmēm (OV L 303, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Ieviešanas regula”) 15.–18. un 20. noteikums ir formulēts šādi:

“15. noteikums

Paziņojuma par iebildumiem saturs

[..]

2) Paziņojums par iebildumiem ietver:

[..]

b) attiecībā uz agrāko zīmi vai agrākajām tiesībām, uz ko pamatoti iebildumi:

- i) ja iebildums pamatots uz agrāku zīmi, attiecīgu paziņojumu un norādi, ka agrākā zīme ir Kopienas zīme, vai norādi par dalībvalsti vai dalībvalstīm,

vajadzības gadījumā ieskaitot Beniluksa valstis, kur agrākā zīme reģistrēta vai pieprasīta, vai, ja agrākā zīme ir starptautiski reģistrēta zīme, norādi par dalībvalsti vai dalībvalstīm, vajadzības gadījumā ieskaitot Beniluksa valstis, uz kurām paplašināta šīs agrākās zīmes aizsardzība,

- ii) pieejamības gadījumā lietas numuru vai reģistrācijas numuru un iesniegšanas datumu, ieskaitot agrākās zīmes prioritātes datumu,

[..]

- vi) agrākās zīmes vai agrāko tiesību atveidojumu un, attiecīgi, aprakstu,

- vii) preces un pakalpojumus, attiecībā uz ko agrākā zīme ir reģistrēta [..]; oponentošā puse, norādot visas preces un pakalpojumus, attiecībā uz ko tiek aizsargāta agrākā zīme, norāda arī tās preces un pakalpojumus, uz ko pamatoti iebildumi,

[..]

16. noteikums

Iebildumu pamatojumam iesniegtie fakti, pierādījumi un argumenti

- 1) Ikviens paziņojums par iebildumiem var ietvert konkrētus faktus, pierādījumus un argumentus iebildumu pamatojumam, kam pievienoti attiecīgie papilddokumenti.
- 2) Ja iebildumus pamato ar agrāku zīmi, kas nav Kopienas preču zīme, paziņojumam par iebildumiem vēlams pievienot pierādījumus par šīs agrākās zīmes reģistrāciju vai iesniegšanu, tādus kā reģistrācijas apliecību.

[..]

- 3) Precīzas ziņas par faktiem, pierādījumiem un argumentiem un citiem papilddokumentiem, kā norādīts šā noteikuma 1) punktā, un pierādījumus, kā norādīts šā noteikuma 2) punktā, ja tie nav iesniegti kopā ar paziņojumu par iebildumiem vai sekojoši tam, var iesniegt tādā termiņā pēc iebildumu procedūru uzsākšanas, kā Birojs var noteikt, ievērojot 20. noteikuma 2) punktu.

17. noteikums

Valodu lietojums iebildumu procedūrās

- 1) Ja paziņojums par iebildumiem nav iesniegts pieteikuma par Kopienas preču zīmes reģistrāciju valodā, ja šī valoda ir viena no Biroja valodām, vai tas ir iesniegts otrajā valodā, kas norādīta, iesniedzot pieteikumu, oponentošā puse iesniedz

paziņojuma par iebildumiem tulkojumu vienā no šīm valodām viena mēneša laikā pēc tam, kad beidzies periods iebildumu iesniegšanai.

2) Ja pierādījumus iebildumu pamatojumam, kā paredz 16. noteikuma 1) un 2) punkts, neiesniedz iebildumu procedūru valodā, oponentošā puse iesniedz šī pierādījuma tulkojumu šajā valodā mēneša laikā no dienas, kad beidzies periods iebildumu iesniegšanai, vai, vajadzības gadījumā, termiņā, ko nosaka Birojs, ievērojot 16. noteikuma 3) punktu.

[..]

18. noteikums

Paziņojuma par iebildumiem kā nepieņemama noraidījums

1) Ja Birojs uzskata, ka paziņojums par iebildumiem neatbilst regulas 42. panta prasībām, vai, ja paziņojums par iebildumiem skaidri nenorāda pieteikumu, pret kuru ceļ iebildumus, vai agrāko zīmi vai agrākās tiesības, pamatojoties uz ko ceļ iebildumus, Birojs noraida paziņojumu par iebildumiem kā nepieņemamu, ja vien šis nepilnības nelikvidē līdz iebildumu iesniegšanas termiņa beigām. [..]

2) Ja Birojs uzskata, ka paziņojums par iebildumiem neatbilst regulas vai šo noteikumu citām prasībām, tas atbilstoši informē oponentošo pusi un uzaicina to likvidēt atzīmētās nepilnības divu mēnešu laikā. Ja šajā termiņā nepilnības nenovērš, Birojs noraida paziņojumu par iebildumiem kā nepieņemamu.

[..]

20. noteikums

Iebildumu izskatīšana

[..]

2) Ja paziņojums par iebildumiem neietver faktu, pierādījumu un argumentu sīku izklāstu, kā norādīts 16. noteikuma 1) un 2) punktā, Birojs uzaicina oponento pusē iesniegt šādas sīkas ziņas Biroja noteiktajā laikā. [..].

Prāvas priekšvēsture

- 3 Ar 1997. gada 20. novembrī iesniegto pieteikumu prasītāja lūdza Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (turpmāk tekstā — “Birojs”) reģistrēt vārdisku preču zīmi “BIOMATE”.
- 4 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 1. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam:

— 1. klase: “ķīmiskie produkti, kas paredzēti lietošanai kā mikrobiocīdi industriālajās ūdens un apstrādes sistēmās”.

5 1998. gada 21. septembrī preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 72/98.

6 Ar 1998. gada 21. decembra vēstuli, ko Birojs saņēma 1998. gada 22. decembrī, *Atofina Chemicals Inc.*, persona, kas iestājusies lietā, iesniedza iebildumus pret reģistrācijas pieteikumu. Iebildumi tika pamatoti ar grafisku preču zīmi, kas ir attēlota šādi:

bioMεT

7 Šī grafiskā preču zīme bija reģistrēta šādi:

— Beniluksa valstīs ar Nr. 39765, iesniegšanas datums 1971. gada 28. jūnijs, attiecībā uz precēm, kas ietilpst Nicas Noliģuma 1. un 5. klasē, proti:

— 1. klase: “ķīmiskie produkti industriālām, zinātniskām, lauksaimnieciskām, dārzkopības un mežniecības vajadzībām (izņemot fungicīdus, herbicīdus un preparātus parazitāru iznīcināšanai), jo īpaši, makro un mikroorganismu iznīcināšanai”;

— 5. klase: “fungicīdi, herbicīdi un preparāti parazitāru iznīcināšanai”;

— Francijā (atjaunošanas Nr. 1665517), iesniegšanas datums 1980. gada 23. janvāris, attiecībā uz precēm, kas ietilpst Nicas Nolīguma 1. klasē, proti:

— 1. klase: “ķīmiskie produkti, ķīmiskie savienojumi, kas paredzēti lietošanai kā biocīdi”;

— uz starptautisko nolīgumu pamata R 325543, reģistrācijas datums 1966. gada 8. novembris, kuri noslēgti Beniluksa valstīs un ir spēkā Austrijā, Francijā, Itālijā un Portugālē, attiecībā uz precēm, kas ietilpst Nicas Nolīguma 1. un 5. klasē, proti:

— 1. klase: “ķīmiskie produkti, kas paredzēti lietošanai ražošanā, zinātnē, lauksaimniecībā, dārzniecībā un mežniecībā”;

— 5. klase: “ķīmiskie produkti, jo īpaši, makro un mikroorganismu iznīcināšanai”.

8 Iebildumi tika pamatoti arī ar Itālijā reģistrētu vārdisku preču zīmi “BIOMET” (atjaunošanas Nr. 400859), iesniegšanas datums 1962. gada 30. maijs, attiecībā uz precēm, kas ietilpst Nicas Nolīguma 5. klasē, proti:

— 5. klase: “ķīmiskie produkti un savienojumi, kas paredzēti lietošanai kā germicīdi”.

- 9 Visbeidzot, iebildums tika pamatots ar apzīmējumu "BIOMET", kas nav reģistrēts, bet tiek lietots Beniluksa valstīs, Francijā, Itālijā, Austrijā un Portugālē.
- 10 Iebildumi tika vērsti pret visām precēm, kuras minētas reģistrācijas pieteikumā, un pamatoti ar visām precēm, kuras aptver reģistrētās agrākās preču zīmes.
- 11 Atsaucoties uz reģistrētajām agrākajām preču zīmēm, iebildumi tika pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 8. panta 5. punktu. Atsaucoties uz neregistrētajiem apzīmējumiem, iebildumi tika pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu.
- 12 Paziņojumam par iebildumiem bija pievienotas agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību kopijas.
- 13 1999. gada 7. aprīlī Iebildumu nodaļa nosūtīja personai, kas iestājusies lietā, šāda satura faksu:

"Notification of deficiencies in the notice of opposition (Rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation)

[..]

The examination of the notice of opposition has shown that the indication of the goods and services has not been provided in the language of the opposition proceedings (english).

This deficiency must be remedied within a non extendible period of two months from receipt of this notification, that is on or before 07/06/1999.

The notice of opposition will otherwise be rejected on grounds of inadmissibility."

(“Paziņojums par trūkumiem paziņojumā par iebildumiem (Ieviešanas regulas 15. noteikums un 18. noteikuma 2. punkts)

[..]

Pārbaudot paziņojumu par iebildumiem, tika konstatēts, ka preču un pakalpojumu saraksts nav iesniegts iebildumu procesa valodā (angļu).

Šis trūkums ir jānovērš divu mēnešu laikā, kas nav pagarināms termiņš, pēc šī paziņojuma saņemšanas, t.i., līdz 1999. gada 7. jūnijam.

Pretējā gadījumā paziņojums par iebildumiem tiks noraidīts kā nepieņemams.”)

- 14 Ar 1999. gada 28. maija faksu persona, kas iestājusies lietā, iesniedza to preču sarakstu tulkojumu, kuras aptver agrākās preču zīmes. Šajā faksā bija arī norādīts:

“If further information is required, please let us know.”

(“Ja ir nepieciešama papildu informācija, lūdzu, paziņojiet mums par to.”)

- 15 1999. gada 29. jūnijā Iebildumu nodaļa nosūtīja personai, kas iestājusies lietā, vēl vienu šāda satura faksu:

“Communication to the opposing party of the date of commencement of the adversarial part of the opposition proceedings and of final date for submitting facts, evidence and arguments in support of the opposition (Rules 19 (1), 16 (3), 17 (2) and 20 (2) of the Implementing Regulation).

[..]

Your opposition has been communicated to the applicant.

[..]

The adversarial part of the proceedings will commence on 30/08/1999.

A final period of four months from receipt of this notification, that is until 29/10/1999, is allowed for you to furnish any further facts, evidence or arguments which you may feel necessary to substantiate your opposition [..]

Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation.”

(“Paziņojums oponentošanai [iebildumu iesniedzējam] par iebildumu procesa sacīkstes daļas sākuma datumu un par galīgo datumu, līdz kuram var iesniegt faktus, pierādījumus un argumentus iebilduma pamatošanai (Ieviešanas regulas 19. noteikuma 1. punkts, 16. noteikuma 3. punkts, 17. noteikuma 2. punkts un 20. noteikuma 2. punkts).

[..]

Jūsu iebildumi ir nosūtīti pieteikuma iesniedzējam.

[..]

Iebildumu procesa sacīkstes daļa sāksies 1999. gada 30. augustā.

Galīgais termiņš, kurā jūs varat iesniegt visus papildu faktus, pierādījumus un argumentus, kuri, jūsu prāt, būtu nepieciešami iebildumu pamatošanai, ir četri mēneši no šī paziņojuma saņemšanas, t.i., līdz 1999. gada 29. oktobrim. [..]

Lūdzu ņemt vērā, ka dokumentiem ir jābūt procesa valodā vai arī tiem ir jāpievieno tulkojumi.”)

- 16 Šis četrus mēnešu termiņš tika pagarināts līdz 2000. gada 23. martam. Vienu dienu pirms šī termiņa beigām persona, kas iestājusies lietā, lūdza vēl vienu termiņa pagarinājumu. Ņemot vērā, ka šī lūguma pamatošanai izvirzītie iemesli nebija atbilstoši, Birojs termiņu nepagarināja. Tomēr, tā kā lūgums tika iesniegts vienu dienu pirms termiņa beigām, Birojs piešķīra personai, kas iestājusies lietā, vienu papildu dienu, lai tā varētu iesniegt iebildumu pamatojumu. Šajā pēdējā piešķirtajā termiņā persona, kas iestājusies lietā, iesniedza papildu argumentus, t.i., apliecinātu deklarāciju, brošūras un etiķeti.
- 17 Ar 2000. gada 7. septembra lēmumu Iebildumu nodaļa nolēma, ka attiecībā uz neregistrēto agrāko apzīmējumu iebildums nav pieņemams un ka pārējā daļā iebildums neatbilst Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam un 5. punktam, tostarp tādēļ, ka, noteiktajā termiņā neiesniedzot agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecinājumus, iebildumu iesniedzēja nesniedza pierādījumus par agrāko reģistrāciju, pamatojoties uz ko celts iebildums, spēkā esamību un juridisko statusu.
- 18 Ar šādu pamatojumu Iebildumu nodaļa pilnībā noraidīja iebildumu un piesprieda personai, kas iestājusies lietā, segt izdevumus.

- 19 2000. gada 13. oktobrī persona, kas iestājusies lietā, iesniedza apelāciju par Iebildumu nodaļas lēmumu.
- 20 Ar 2002. gada 17. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”), kurš, kā apgalvo prasītāja, tika nosūtīts ar ierakstītu vēstuli un kuru prasītāja saņēma 2002. gada 8. februārī, Apelāciju padome:
- noraidīja apelāciju daļā par iebildumu nepieņemamību attiecībā uz agrāko neregistrēto apzīmējumu;
  - pārējā daļā atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu;
  - nosūtīja lietu Iebildumu nodaļai atkārtotai izskatīšanai;
  - piesprieda katrai pusei segt savus izdevumus, kas radušies saistībā ar apelāciju.
- 21 Apelāciju padome, daļēji atceļot Iebildumu nodaļas lēmumu, uzskatīja, ka, nosūtot iebildumu iesniedzējai faksus, kas minēti iepriekš 13. un 15. punktā, Iebildumu nodaļa bija devusi iebildumu iesniedzējai pamatu tiesiskai paļāvībai par to, ka reģistrācijas apliecību kopijām, kas pievienotas paziņojumam par iebildumiem, nav formālu trūkumu.

Process

- 22 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēts 2002. gada 5. aprīlī, prasītāja cēla šo prasību angļu valodā.
- 23 Tā kā citi lietas dalībnieki neiebilda pret to, ka tiesvedības valoda Pirmās instances tiesā ir angļu valoda, tad Pirmās instances tiesa noteica angļu valodu par tiesvedības valodu šajā procesā.
- 24 2002. gada 23. jūlijā Birojs iesniedza atbildes rakstu. 2002. gada 26. jūlijā persona, kas iestājusies lietā, iesniedza atbildes rakstu.
- 25 2002. gada 17. oktobrī prasītāja pamatojoties uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 3. punktu, iesniedza procesuālo rakstu. Tā kā prasītāja nebija iesniegusi lūgumu par tiesībām iesniegt repliku un atbildes rakstu, ko iesniedza persona, kas iestājusies lietā, un Birojs, nesaturēja ne jaunus pamatus, ne prasījumus, ar kuriem varētu pamatot procesuālā raksta iesniegšanu saskaņā ar šo noteikumu, Pirmās instances tiesa nolēma neiekļaut šo procesuālo rakstu lietas materiālos.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 26 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu daļā, kurā tas:

i) atceļ Iebildumu nodaļas 2000. gada 7. septembra lēmumu,

ii) nosūta lietu atkārtotai izskatīšanai Iebildumu nodaļā,

iii) piespriež katram lietas dalībniekam segt savus izdevumus, kas tiem radušies saistībā ar procesu Apelāciju padomē;

— piespriež Birojam atlīdzināt izdevumus, ieskaitot tos, kas prasītājam radušies saistībā ar procesu Apelāciju padomē.

27 Biroja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— apmierināt prasītājas prasību atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— piespriež katram lietas dalībniekam segt savus izdevumus.

28 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

- atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu daļā, kurā tā konstatēja, ka iebildumi, kas pamatoti ar agrāko preču zīmju reģistrācijām, nebija pareizi pamatoti;

- atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz izdevumiem;

- nosūtīt lietu Iebildumu nodaļai atkārtotai izskatīšanai;

- piespriest prasītājam segt personas, kas iestājusies lietā, izdevumus, kas radušies saistībā ar šo procesu.

Par lietas dalībnieku prasījumiem

Par Biroja prasījumu apjomu

- 29 Tiesas sēdē Birojs paskaidroja, ka, pirmkārt, tā prasījumu pirmā daļa nepārsniedz prasītājas prasījumu. Līdz ar to Biroja prasījumu pirmā daļa ir uzskatāma par tādu, kas atbalsta prasītājas prasījumu pirmo daļu.
- 30 Otrkārt, Birojs tiesas sēdē paskaidroja, ka tas pakārtoti lūdza Pirmās instances tiesu taisīt spriedumu, kas tai šķīstu atbilstošs, ņemot vērā citu lietas dalībnieku prasījumus un argumentus. Tādējādi Birojs acīmredzami atstāj lemšanu Pirmās instances tiesas ziņā.

- 31 Šajā kontekstā arī persona, kas iestājusies lietā, tiesas sēdē norādīja — tā kā Apelāciju padome kā tāda nav pārstāvēta procesā Pirmās instances tiesā, Birojam tā ir jāpārstāv Pirmās instances tiesā.
- 32 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka, pirmkārt, Birojs, pamatojoties uz Regulu Nr. 40/94, tika izveidots jo īpaši ar mērķi administrēt Kopienas preču zīmju tiesības, un katru no šīm dažādajām funkcijām tam saskaņā ar šo regulu ir jāveic šī uzdevuma vispārējās interesēs.
- 33 Turklāt ir jānorāda — lai gan Apelāciju padomes ir Biroja neatņemama daļa (Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums lietā T-110/01 *Vedial/ITSB — France Distribution (HUBERT)*, *Recueil*, II-5275. lpp., 19. punkts) un starp Apelāciju padomi, pārbaudītāju un/vai atbilstošo nodaļu pastāv funkcionālā turpinātība (Pirmās instances tiesas 1999. gada 8. jūlija spriedums lietā T-163/98 *Procter & Gamble/ITSB (BABY-DRY)*, *Recueil*, II-2383. lpp., 38. punkts), Apelāciju padomes un tās locekļi savu uzdevumu izpildē ir funkcionāli neatkarīgi. Tāpēc Birojs nevar tiem dot instrukcijas.
- 34 Šajos apstākļos ir jāatzīst — kaut arī Birojam nav nepieciešamās rīcībspējas, lai celtu prasību par Apelāciju padomes lēmumu, tomēr, no otras puses, tam nav pienākuma pastāvīgi atbalstīt ikvienu apstrīdēto Apelāciju padomes lēmumu vai obligāti lūgt noraidīt visas prasības, kas celtas par šiem lēmumiem.
- 35 Kaut gan Reglamenta 133. panta 2. punktā Birojs ir norādīts kā atbildētājs procesā Pirmās instances tiesā, šī norāde negroza sekas, kas izriet no Regulas Nr. 40/94

sistēmas attiecībā uz Apelāciju padomēm. Šī norma, augstākais, ļauj lemt par tiesāšanās izdevumiem, ja apstrīdētais lēmums tiek atcelts vai grozīts, neatkarīgi no Biroja nostājas Pirmās instances tiesā.

36. Attiecīgi, nekas Birojam neliedz atbalstīt prasītāja prasījumu vai vienkārši atstāt lēmuma pieņemšanu Pirmās instances tiesas ziņā, tajā pašā laikā izvirzot visus argumentus, ko tas uzskata par atbilstošiem, lai izpildītu savu misiju, kas norādīta iepriekš 32. punktā, palīdzēt Pirmās instances tiesai.
37. Turklāt ir jāatzīmē — ja jauns prasījums, ko izvirza tikai tiesas sēdē, neizbēgami ir novēlots un tādēļ nepieņemams, tad pakārtotu skaidrojumu, kas izskatāmajā lietā sniegts tiesas sēdē, nevar uzskatīt par prasījumu vārda vistiešākajā nozīmē, un tādēļ tā pieņemamība nav jāizvērtē.

Par personas, kas iestājusies lietā, prasījumu apjomu

38. Tiesas sēdē persona, kas iestājusies lietā, paskaidroja, ka tā savu prasījumu otro, trešo un ceturto daļu izvirzīja, lai izvairītos no divdomības, un, tā kā faktiski tās automātiski izriet no prasījumu pirmās daļas, tā nelūdza Pirmās instances tiesai vairāk, nekā tā lūdza ar prasījumu pirmo un piekto daļu. Tā rezultātā personas, kas iestājusies lietā, prasījumi ir jāsaprot kā tādi, ar kuriem lūdz noraidīt prasību un piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies personai, kas iestājusies lietā, sakarā ar šo procesu.

Par lietas būtību

Lietas dalībnieku argumenti

- 39 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza vienu pamatu, kas ir Ieviešanas regulas 17. noteikuma 2. punkta pārkāpums.
- 40 Prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome ir piekritusi Iebildumu nodaļas secinājumam par to, ka reģistrācijas apliecības netika iesniegtas iebildumu procesa valodā un neviens no šo apliecību tulkojumiem netika iesniegts savlaicīgi. Prasītāja uzskata, ka, tā kā nebija neviena agrāko preču zīmju spēkā esamības un juridiskā statusa pierādījuma, iebildums, kas pamatots ar tām, bija jānoraida pēc būtības.
- 41 Turklāt prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome, pamatojoties uz Iebildumu nodaļas 1999. gada 7. aprīļa un 1999. gada 29. jūnija faksiem, kļūdaini uzskatīja, ka Iebildumu nodaļa ir pārkāpusi personas, kas iestājusies lietā, tiesisko paļāvību.
- 42 Prasītāja uzskata, ka, tā kā 1999. gada 7. aprīļa fakss tieši atsaucas uz Ieviešanas regulas 15. noteikumu un 18. noteikuma 2. punktu, kā arī uz iespēju noraidīt sakarā ar nepieņemamību un, ņemot vērā, ka paziņojums par iebildumiem neatbilda Ieviešanas regulas 15. noteikuma 2. punkta b) apakšpunkta vii) daļas prasībām, šo faksu var interpretēt tikai kā tādu, kas attiecas uz paziņojuma par iebildumiem nepieņemamību, nevis kā tādu, kas attiecas uz pierādījumiem iebilduma pamatošanai, attiecībā uz kuriem, pēc prasītājas domām, nav nekāda pamata nepieņemamībai. Ar 1999. gada 28. maija faksu persona, kas iestājusies lietā, šo trūkumu paziņojumā par iebildumiem, uz ko bija norādījusi Iebildumu nodaļa, novērsa.

- 43 Prasītāja precizē, ka atšķirībā no noraidīšanas sakarā ar nepieņemamību Iebildumu nodaļai nebija pienākuma informēt iebildumu iesniedzēju par to, ka trūkst tulkojuma, ko paredz Ieviešanas regulas 17. noteikuma 2. punkts.
- 44 Iebildumu iesniedzējam ir pienākums iesniegt iebildumu pamatošanai nepieciešamos pierādījumus, kurus tas uzskata par vajadzīgiem. Prasītāja uzskata, ka šajā lietā persona, kas iestājusies lietā, nevarēja novērst attiecīgos trūkumus, vienkārši lūdzot Iebildumu nodaļu vispārīgā veidā, kā tas ir darīts 1999. gada 28. maija faksā, un paziņot, vai tai ir nepieciešama papildu informācija, jo īpaši tādēļ, ka šis fakss tika nosūtīts kā atbilde uz 1999. gada 7. aprīļa faksu par iebilduma paziņojuma pieņemamību. Akceptējot pretēju argumentu, Iebildumu nodaļai tiktu uzlikts pienākums palīdzēt iebildumu iesniedzējam.
- 45 Runājot par 1999. gada 29. jūnija faksu, tā vienīgais mērķis bija saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktu un Ieviešanas regulas 16. noteikuma 3. punktu ļaut personai, kas iestājusies lietā, ja tā uzskatītu par vajadzīgu, iesniegt papildu pierādījumus sava iebilduma pamatošanai.
- 46 Ne 1999. gada 7. aprīļa fakss, ne arī 1999. gada 29. jūnija fakss, aplūkoti kopā vai atsevišķi, nevarēja radīt personai, kas iestājusies lietā, tiesisko palāvību attiecībā uz valodas prasībām, kas noteiktas Ieviešanas regulas 17. noteikuma 2. punktā. Tieši pretēji, 1999. gada 29. jūnija fakss pievērš uzmanību šīm prasībām.
- 47 Birojs uzskata, ka Apelāciju padome pamatoti ir uzskatījusi, ka šajā lietā netika ievērots Ieviešanas regulas 17. noteikuma 2. punkts. Pirmās instances tiesa 2002. gada 13. jūnija spriedumā *Chef Revival USA/ITSB — Massagué Marin (Chef)* (lieta T-232/00, *Recueil*, II-2749. lpp., 42. punkts) apstiprināja atšķirību starp, pirmkārt, pienākumu norādīt preces, kuras aptver agrākās preču zīmes, kas izriet no

Ieviešanas regulas 15. noteikuma 2. punkta b) apakšpunkta vii) daļas, un, otrkārt, detalizētas informācijas sniegšanu par faktiem, pierādījumiem un argumentiem, kā to paredz Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punkts un Ieviešanas regulas 16. noteikuma 1. punkts un 2. punkts un 20. noteikuma 2. punkts. Saskaņā ar Ieviešanas regulas 18. noteikuma 2. punktu, neizpildot pirmo pienākumu, iebildumi kļūst nepieņemami, turpretim, nesniedzot otrajā gadījumā paredzēto informāciju, tā netiek ņemta vērā, izskatot iebildumus pēc būtības.

48 Tā kā Ieviešanas regulas 17. noteikuma 2. punkts iebildumu iesniedzējam uzliek pienākumu iesniegt iebildumu pamatošanai izvirzīto pierādījumu tulkojumu procesa valodā, šāda tulkojuma nesniegšana ir līdzvērtīga pierādījumu nesniegšanai. Pastāvot šiem apstākļiem, Iebildumu nodaļa var tikai noraidīt attiecīgo iebildumu.

49 Turklāt Birojs uzskata, ka Apelāciju padome ir kļūdaini konstatējusi, ka tikusi pārkāpta personas, kas iestājusies lietā, tiesiskā palāvība.

50 Šajā ziņā, pirmkārt, persona, kas iestājusies lietā, nevar likumīgi ignorēt atbilstošos noteikumus, kuri ir skaidri un nav grozīti kopš to pieņemšanas.

51 Otrkārt, ne 1999. gada 7. aprīļa faksā, ne arī 1999. gada 29. jūnija faksā Iebildumu nodaļa nav sniegusi personai, kas iestājusies lietā, ne tiešus, ne netiešus apstiprinājumus par to, ka iesniegtie pierādījumi atbilst valodas prasībām.

- 52 Treškārt, šie paziņojumi, tādi kā 1999. gada 29. jūnija fakss, pēc būtības nevar būt precīzi vai specifiski. No Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punkta un Ieviešanas regulas 16. noteikuma 3. punkta un 20. noteikuma 2. punkta izriet, ka Biroja funkcija ir vispārīgā veidā uzaicināt iebildumu iesniedzēju sniegt faktus, pierādījumus un argumentus, bet tā funkcija nav norādīt uz konkrētiem trūkumiem. Lai norādītu uz šādiem trūkumiem, Birojam pirms faktu, pierādījumu un argumentu iesniegšanas būtu jāizvērtē lieta pēc būtības — tā būtu situācija, ko likumdevējs nav paredzējis un kas nav iespējama tāpēc, ka iebildumu procesam ir sacikstes raksturs. Turklāt no Regulas Nr. 40/94 74. panta un Ieviešanas regulas 16. noteikuma 3. punkta izriet, ka gadījumā, ja iebildums tiek atzīts par pieņemamu, puses var brīvi izvēlēties veidu, kā pārstāvēt savu lietu. Visbeidzot, no Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta izriet, ka Birojam nav atļauts palīdzēt iebildumu iesniedzējam izvēlēties, kurus faktus, pierādījumus vai argumentus iesniegt. Šie principi pēc analogijas attiecas arī uz valodas prasībām.
- 53 Atsaucoties uz vairākiem Apelāciju padomes lēmumiem, Birojs vēl uzsver, ka nav vienprātības jautājumā par to, vai standarta formulējums, kāds tas ir lietots 1999. gada 29. jūnija faksā, ir pietiekami skaidrs. Tomēr Birojs uzskata, ka atbildei uz šo jautājumu ir jābūt pozitīvai.
- 54 Persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka no brīža, kad katrai pusei ir nepārprotami zināma faktu, pierādījumu un argumentu, uz kuriem otra puse plāno pamatoties, būtība, iebildums ir uzskatāms par pareizi pamatotu.
- 55 Šajā lietā paziņojumā par iebildumiem ir norādīts, ka reģistrācijas apliecību kopijas ir pievienotas iebildumu veidlapai un ka iebildumi ir pamatoti ar visām precēm, attiecībā uz kurām ir reģistrētas agrākās preču zīmes. Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka 1999. gada 7. aprīļa fakss faktiski nozīmē, ka šajās apliecībās norādīto preču saraksti ir paziņojuma par iebildumiem sastāvdaļa un tie bija jāpārtulko

iebildumu procesa valodā. Šis tulkojums tika iesniegts 1999. gada 28. maijā. Tādējādi būtiskā informācija, kas ļauj noteikt iebildumu pamatojuma robežas, bija iekļauta vai nu tieši paziņojumā par iebildumiem vai arī kā atsauce uz attiecīgo preču sarakstu tulkojumu dokumentā, kas tika iesniegts 1999. gada 28. maijā.

- 56 Persona, kas iestājusies lietā, uzsver, ka nav vajadzīgs tulkot visu informāciju, ko satur reģistrācijas apliecība, jo daļa šādas informācijas nav būtiska vai nav pārtulkojama, piemēram, vārdi un skaitļi, un turklāt nav jātulko tāda informācija kā, piemēram, prioritātes datums, ja uz to neatsaucas. Tiesas sēdē persona, kas iestājusies lietā, šajā sakarā piebilda, ka gadījumos, kad atsaucas uz mazu daļu no gara dokumenta, pienākums tulkot visu dokumentu šķiet nesamērīgs un neracionāls.
- 57 Atsaucoties uz Ieviešanas regulas 16. noteikuma 1. un 2. punktu, persona, kas iestājusies lietā, piebilst, ka nav nekāda pienākuma iesniegt agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību tulkojumus pilnā apjomā.
- 58 Tiesas sēdē persona, kas iestājusies lietā, apgalvo arī, ka preču zīmes, ar kuru tiek pamatots iebildums, spēkā esamības un juridiskā statusa pierādījums neizriet no reģistrācijas apliecību tulkojumiem, bet gan no pašām reģistrācijas apliecībām.
- 59 Turklāt persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka 1999. gada 29. jūnija fakss, ņemot vērā tam piemītošo nozīmi, norāda, ka 1999. gada 7. aprīļa faksā minētais trūkums ir novērsts un ka tādēļ iebildums netiks noraidīts kā nepieņemams. 1999. gada 29. jūnija faksā ietvertā piebilde par procesa valodu attiecas uz papildu faktiem,

pierādījumiem un argumentiem, nevis uz tiem, kas jau ir iesniegti. Persona, kas iestājusies lietā, uzskata — ja Iebildumu nodaļa nopriestu, ka minētais trūkums nav novērsts, loģiski būtu iebildumu noraidīt kā nepieņemamu, kas šajā lietā nav darīts.

60 Persona, kas iestājusies lietā, atbalsta Apelāciju padomes argumentāciju, saskaņā ar ko tā, pamatojoties uz Iebildumu nodaļas norādēm, varēja tiesiski paļauties uz faktu, ka tā ir izpildījusi nepieciešamās prasības, lai iebildumu varētu uzskatīt par pamatotu.

61 Visbeidzot, persona, kas iestājusies lietā, min piecus Apelāciju padomju lēmumus, kuros tika nolemts, ka nav jātulkko visa informācija, ko satur attiecīgās reģistrācijas apliecības, un divos no šiem lēmumiem tika nolemts, ka Iebildumu nodaļas attieksmes dēļ attiecīgais iebildumu iesniedzējs varēja tiesiski paļauties uz to, ka viņš šajā sakarā ir izpildījis visas prasības.

Pirmās instances tiesas vērtējums

62 Prasītāja savā argumentācijā, pamatojot vienīgo izvirzīto pamatu, nodaļa jautājumu par valodas prasībām iebildumu procesā, jo īpaši Ieviešanas regulas 17. noteikuma 2. punkta pārkāpumu, no jautājuma par to, vai Iebildumu nodaļa pārkāpa personas, kas iestājusies lietā, tiesisko paļāvību. Birojs un persona, kas iestājusies lietā, atbalsta šādu dalījumu. Tas jāievēro, izvērtējot vienīgo pamatu.

Par valodas prasībām iebildumu procesā

- 63 Attiecībā uz valodas prasībām saistībā ar agrākajām preču zīmēm, ar kurām ir pamatots iebildums, Apstrīdētā lēmuma 23. punktā Apelāciju padome konstatēja, ka “iebildumu iesniedzējam [personai, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā] tātad ir jāiesniedz precīzi, reģistrā iekļauti dati procesa valodā”. Apelāciju padome piebilda, ka šajā lietā nav nekādu šaubu par to, ka iebildumu iesniedzēja nebija iesniegusi pilnu tulkojumu dokumentiem, ko izdevušas vai publicējušas šajā jautājumā kompetentās iestādes. Šajā sakarā ir jāsecina, ka šo pēdējo apsvērumu neapstrīd neviena puse.
- 64 Šajā lietā nav šaubu par to, ka paziņojumā par iebildumiem ir norādīts, ka reģistrācijas apliecības ir pievienotas iebilduma veidlapai, ka iebildumi tika pamatoti ar visām precēm, attiecībā uz kurām bija reģistrētas agrākās preču zīmes, bet šo preču sarakstiem nebija pievienoti tulkojumi iebildumu procesa valodā.
- 65 Attiecīgi paziņojums par iebildumiem neatbilda valodas prasībām, kuras izriet no Ieviešanas regulas 15. noteikuma 2. punkta b) apakšpunkta vii) daļas un 17. noteikuma 1. punkta, jo paziņojums par iebildumiem neietvēra procesa valodā pārtulkotus preču un pakalpojumu sarakstus, attiecībā uz kuriem bija reģistrētas agrākās preču zīmes. Šī situācija nav starp tām, uz kurām attiecas Ieviešanas regulas 18. noteikuma 1. punkts, bet tā atbilst 18. noteikuma 2. punktā paredzētajam gadījumam, kad paziņojums par iebildumiem neatbilst citiem Regulas Nr. 40/94 noteikumiem vai Ieviešanas regulas noteikumiem kā tikai 18. noteikuma 1. punktam; šie citi noteikumi šajā lietā ir Ieviešanas regulas 15. noteikuma 2. punkta b) apakšpunkta vii) daļa un 17. noteikuma 1. punkts.

- 66 Tādējādi, ar 1999. gada 7. aprīļa faksu aicinot personu, kas iestājusies lietā, iesniegt procesa valodā pārtulkotus preču un pakalpojumu sarakstus, attiecībā uz kuriem agrākās preču zīmes bija reģistrētas, Iebildumu nodaļa rīkojās saskaņā ar Ieviešanas regulas 15. noteikuma 2. punkta b) apakšpunkta vii) daļu, 17. noteikuma 1. punktu un 18. noteikuma 2. punktu. Šī faksa virsraksts turklāt norāda uz "Ieviešanas regulas 15. noteikumu un 18. noteikuma 2. punktu" ("*rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation*").
- 67 Tāpat nav šaubu, ka 1999. gada 28. maijā persona, kas iestājusies lietā, iesniedza procesa valodā pārtulkotus preču un pakalpojumu sarakstus, attiecībā uz kuriem agrākās preču zīmes bija reģistrētas. Tādējādi paziņojums par iebildumiem kļuva atbilstošs "citiem Regulas [Nr. 40/94] un [Ieviešanas regulas] noteikumiem", ko paredz Ieviešanas regulas 18. noteikuma 2. punkts.
- 68 Turklāt ar 1999. gada 29. jūnija faksu Iebildumu nodaļa noteica personai, kas iestājusies lietā, termiņu papildu faktu, pierādījumu un argumentu, kurus tā uzskata par nepieciešamiem, lai pamatotu iebildumu, iesniegšanai, kā arī norādīja, ka dokumenti ir vai nu jāraksta procesa valodā, vai arī tiem ir jāpievieno tulkojumi.
- 69 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka šis fakss atbilst Regulas Nr. 40/94 42. pantam un Ieviešanas regulas 16. noteikuma 2. un 3. punktam un 17. noteikuma 2. punktam tiktāl, ciktāl šie noteikumi paredz, ka fakti, pierādījumi vai argumenti iebilduma pamatošanai var tikt iesniegti Biroja noteiktajā termiņā. Šī faksa virsraksts turklāt atsauca uz Ieviešanas regulas 19. noteikuma 1. punktu, 16. noteikuma 3. punktu, 17. noteikuma 2. punktu un 20. noteikuma 2. punktu.

- 70 Turklāt nav šaubu par to, ka Iebildumu nodaļa netika informējusi iebildumu iesniedzēju par to, ka trūkst reģistrācijas apliecību tulkojuma, kā to paredz Ieviešanas regulas 17. noteikuma 2. punkts. Tomēr, kā tas izriet no iepriekš minētā sprieduma *Chef* (52. un 53. punkts), juridiskās prasības attiecībā uz pierādījumiem, kā arī to tulkojumiem iebildumu procesa valodā ir iebildumu pamatnosacījumi, un tāpēc Iebildumu nodaļai nebija pienākums norādīt personai, kas iestājusies lietā, uz trūkumiem, kas radās tādēļ, ka šī persona neiesniedza agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību tulkojumus. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka preču un pakalpojumu, ko aptver reģistrētās preču zīmes, sarakstu tulkojuma neesamība ir pretrunā ar Ieviešanas regulas 15. noteikuma 2. punkta b) apakšpunkta vii) daļu un 17. noteikuma 1. punktu un tādēļ uz to attiecas Ieviešanas regulas 18. noteikuma 2. punkts. Turklāt agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību neesamība nav pretrunā ne ar vienu Regulas Nr. 40/94 vai Ieviešanas regulas noteikumu, ko paredz Ieviešanas regulas 18. noteikuma 2. punkts.
- 71 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāizvērtē argumenti, ko izvirzīja persona, kas iestājusies lietā, un kuri ir iepriekš izklāstīti 54. un turpmākajos punktos.
- 72 Vispirms ir jāatzīmē, ka no iedibinātās judikatūras izriet — noteikums, saskaņā ar kuru pierādījumi iebilduma pamatošanai ir jāiesniedz iebildumu procesa valodā vai tiem ir jāpievieno tulkojumi šajā valodā, ir pamatots ar nepieciešamību ievērot sacīkstes principu, kā arī *inter partes* procesā nodrošināt pusēm vienlīdzīgas procesuālās tiesības. Ja ir patiesi tas, ko apgalvo persona, kas iestājusies lietā — ka iebildumu iesniedzējam nav nekāda pienākuma iesniegt pilnīgus agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību tulkojumus, tad tas nenozīmē, ka Iebildumu nodaļai, pārbaudot iebildumus pēc būtības, ir pienākums ņemt vērā reģistrācijas apliecības, kas ir iesniegtas valodā, kas nav iebildumu procesa valoda. Ja trūkst reģistrācijas apliecību tulkojuma procesa valodā, Iebildumu nodaļa var likumīgi noraidīt

iebildumu kā nepamatotu, ja vien atbilstoši Ieviešanas regulas 20. noteikuma 3. punktam tā var lemt par iebildumiem, pamatojoties uz tās rīcībā jau esošiem pierādījumiem (iepriekš minētais spriedums *Chef*, 42., 44., 60. un 61. punkts). Jāpiebilst, ka minētais izņēmums šajā lietā nav piemērots.

73 Attiecībā uz argumentu par to, ka pierādījumi par preču zīmēm, ar kurām ir pamatots iebildums, izriet nevis no reģistrācijas apliecību tulkojumiem, bet gan no pašām apliecībām, ir jāatzīmē — lai gan pierādījumi patiešām izriet no reģistrācijas apliecībām, nevis no to tulkojumiem, tomēr, lai šos pierādījumus ņemtu vērā, tiem ir jāatbilst valodas prasībām, ko izvirza Ieviešanas regulas 17. noteikuma 2. punkts.

74 Attiecībā uz nepieciešamību tulkot attiecīgos dokumentus pilnā apjomā, pret ko iebilst persona, kas iestājusies lietā, ir jāatzīmē, ka jautājums par to, vai attiecīgā iebildumu kontekstā noteiktas dokumenta daļas var uzskatīt par nebūtiskām un tādēļ tās netulkot, ir iebildumu iesniedzēja brīva izvēle, tomēr Iebildumu nodaļa ņems vērā tikai procesa valodā faktiski pārtulkotās daļas. Turklāt no šīs lietas materiāliem ir redzams, ka holandiešu, itāļu un franču valodā iesniegto dokumentu garums, jo īpaši salīdzinot ar pārtulkoto preču sarakstu, nav tāds, lai pienākumu iesniegt tulkojumu varētu uzskatīt par nesamērīgu un neracionālu.

75 Attiecībā uz personas, kas iestājusies lietā, argumentu, kas izriet no Biroja Apelāciju padomes lēmumiem, pietiek atzīmēt, ka lēmumi par apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju, kas Apelāciju padomei ir jāveic saskaņā ar Regulu Nr. 40/94, tiek pieņemti stingri noteiktu pilnvaru, nevis diskreionārās varas ietvaros. Attiecīgi Apelāciju padomes lēmumu likumība ir jāvērtē, kā to ir interpretējušas Kapienu Tiesas, pamatojoties tikai uz Regulu Nr. 40/94, nevis uz to agrāko lēmumu

pieņemšanas praksi (skat. jo īpaši Pirmās instances tiesas 2002. gada 20. novembra spriedumu apvienotajās lietās T-79/01 un T-86/01 *Bosch/ITSB (Kit Pro un Kit Super Pro)*, *Recueil*, II-4881. lpp., 32. punkts).

- 76 Visbeidzot, attiecībā uz personas, kas iestājusies lietā, argumentu — ja Iebildumu nodaļa nospriestu, ka 1999. gada 7. aprīļa faksā norādītais trūkums nav novērsts, proti, nav iesniegts preču, kuras aptver reģistrācijas, sarakstu tulkojums, tad loģiski būtu iebildumu noraidīt kā nepieņemamu, ko tā neizdarīja — pietiek atzīmēt, ka šis strīds nav par to, ka nav iesniegts agrāko preču zīmju aptverto preču un pakalpojumu sarakstu tulkojums, bet gan par to, ka nav iesniegts šo agrāko preču zīmju reģistrācijas apliecību tulkojums.
- 77 Tādēļ nevar pieņemt nevienu personas, kas iestājusies lietā, izvirzīto argumentu.
- 78 No iepriekš minētā izriet, ka Apelāciju padome, secinot, kā tas ir minēts iepriekš 63. punktā, ka personai, kas iestājusies lietā, reģistrā esošie precīzie dati bija jāiesniedz procesa valodā, nav pieļāvusi kļūdu tiesību jautājumos.

Personas, kas iestājusies lietā, tiesiskā paļāvība

- 79 Apstrīdētā lēmuma 24. punktā Apelāciju padome secināja:

“Iebildumu nodaļa, nosūtot iebildumu iesniedzējai minētos paziņojumus [proti, 1999. gada 7. aprīļa un 1999. gada 29. jūnija faksus], radīja tai pamatu tiesiskai

paļāvībai, ka paziņojumam par iebildumiem pievienotajās reģistrācijas apliecību kopijās nav nekādu formālu trūkumu. Iebildumu iesniedzējai bija tiesības uzskatīt, ka, iesniedzot nepieciešamo attiecīgo preču [sarakstu] tulkojumu, tā ir izpildījusi formālās prasības saskaņā ar regulu”.

80 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesības pieprasīt tiesiskās paļāvības principa aizsardzību, kas ir viens no Kopienas pamatprincipiem, ir katram individam situācijā, kad Kopienas iestādes, jo īpaši, sniedzot tam precīzus solījumus, ir radījušas tam pamatu tiesiskai paļāvībai (skat., jo īpaši Pirmās instances tiesas 2003. gada 19. marta spriedumu lietā T-273/01 *Innova Privat-Akademie/Komisija, Recueil*, II-1093. lpp., 26. punkts un citētā judikatūra).

81 Šajā sakarā ir jāsecina, ka ne no Apstrīdētā lēmuma, ne no Apelāciju padomē iesniegtajiem dokumentiem neizriet, ka persona, kas iestājusies lietā, procesā Apelāciju padomē ir atsaukusies uz jebkādu tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Lai noteiktu, vai Apelāciju padome pamatoti pēc savas iniciatīvas uzskatīja, ka Iebildumu nodaļa personai, kas iestājusies lietā, ir radījusi pamatu tiesiskai paļāvībai, ir jāizvērtē elementi, kam šajā lietā ir nozīme.

82 Pirmais elements ir Iebildumu nodaļas 1999. gada 7. aprīļa fakss, ar kuru persona, kas iestājusies lietā, tiek aicināta iesniegt preču, ko aptver agrākās tiesības, saraksta tulkojumu angļu valodā, jo pretējā gadījumā iebildumi tikšot noraidīti kā nepieņemami. Apelāciju padome uzskata, ka šīs vēstules formulējums bija maldinošs, jo ļāva domāt, ka vienīgais trūkstošais dokuments ir preču saraksta tulkojums angļu valodā, nenorādot, ka bija jāiesniedz reģistrācijas apliecību pilni tulkojumi.

- 83 Otrais elements ir personas, kas iestājusies lietā, 1999. gada 28. maija faksā minētais teikums, kurā tā lūdz Biroju darīt tai zināmu, vai ir nepieciešama papildu informācija. Atsaucoties uz šo teikumu, Apelāciju padome Apstrīdētā lēmuma 21. punktā konstatēja, ka, “trūkstot Iebildumu nodaļas atbildei, iebildumu iesniedzēja loģiski (bet kļūdaini) secināja, ka ar iebildumiem viss ir kārtībā”.
- 84 Trešais elements attiecas uz teikumu, ko ietver Iebildumu nodaļas 1999. gada 29. jūnija fakss, ar kuru personai, kas iestājusies lietā, tiek norādīts, ka tai “tiek noteikts pēdējais termiņš papildu faktu, pierādījumu vai argumentu, kas varētu būt nepieciešami, lai pamatotu [savu] iebildumu, iesniegšanai”, aplūkots kopā ar Iebildumu nodaļas 1999. gada 7. aprīļa faksu. Apelāciju padome uzskata, ka šis paziņojums neizskaidroja pārpratumu, kuru bija radījuši divi agrākie paziņojumi.
- 85 Pirmās instances tiesa nevar piekrist šādai Apelāciju padomes veiktai šo triju faktoru analīzei.
- 86 Pirmkārt, attiecībā uz Iebildumu nodaļas 1999. gada 7. aprīļa faksu ir jāvērs uzmanība uz to, ka šis fakss tieši atsaucas uz Ieviešanas regulas 15. noteikumu un 18. noteikuma 2. punktu un informē tikai par to, ka norāde par precēm un pakalpojumiem nav bijusi iesniegta iebildumu procesa valodā. Tā kā specifisku atsauču uz, jo īpaši, Ieviešanas regulas 16. noteikumu un 17. noteikumu nav, šis fakss nevarēja radīt pamatu personas, kas iestājusies lietā, tiesiskajai paļāvībai, ka ir izpildīta minētās regulas 17. noteikuma 2. punkta prasība par pierādījumu un pamatojumu iesniegšanu procesa valodā. Šo novērtējumu apstiprina fakts, ka persona, kas iestājusies lietā, pati neatsaucās uz šo faksu, lai balstītos uz tiesisko paļāvību.

- 87 Attiecībā uz iepriekš minēto otro elementu ir jānorāda, ka šādu paziņojumu, ko sniedz pati persona, kas iestājusies lietā, nevar pielīdzināt Kopienas iestāžu rīcībai, kas iebildumu iesniedzējai var radīt tiesisko paļāvību. Tiesiskā paļāvība nevar rasties uz vienpusējas darbības pamata, ko veikusi puse, kas ir tiesiskās paļāvības subjekts. Turklāt, kā pareizi atzīmēja Birojs, šāds pieņēmums uzliek iebildumu nodaļai pienākumu palīdzēt iebildumu iesniedzējam, kas nav savienojams ar šo sistēmu.
- 88 Attiecībā uz trešo elementu, proti, 1999. gada 29. jūnija faksā esošo teikumu, kas minēts iepriekš 84. punktā, ir jānorāda, ka šis teikums (jo īpaši, ņemot vērā tajā lietoto vārdu “papildu”), aplūkots kopsakarā ar 1999. gada 7. aprīļa faksu, nepavisam nebija tāds, kurš varēja radīt personai, kas iestājusies lietā, tiesisko paļāvību par to, ka iesniegtās reģistrācijas apliecības atbilst attiecīgajām valodas prasībām. Vēstule nesniedz nekādu norādi šajā sakarā. Ja vēstule nespēja novērst personas, kas iestājusies lietā, pārpratumu vai šaubas, tad šai personai attiecīgā gadījumā bija jālūdz skaidrojums Birojam.
- 89 Turklāt Apelāciju padome kļūdījās, Apstrīdētā lēmuma 22. punktā konstatējot, ka ar 1999. gada 29. jūnija faksu persona, kas iestājusies lietā, tika informēta, ka tai noteikts četru mēnešu termiņš, lai iesniegtu papildu faktus, pierādījumus un argumentus, ko tā uzskata par vajadzīgiem, lai pamatotu iebildumu, un ka “dokumentiem” ir jābūt procesa valodā vai arī tiem ir jāpievieno tulkojumi (“*that the documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation*”). Būtībā ar šo faksu tiek paziņots, ka “visiem dokumentiem” ir jābūt sastādītiem iebildumu procesa valodā vai arī tiem ir jāpievieno tulkojumi (“*Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation*”). Šo norādi uz procesa valodu tādēļ nevar interpretēt kā tādu, kas attiecas tikai uz “papildu faktiem, pierādījumiem vai argumentiem”. Tieši pretēji, tai

ir vispārējs raksturs, un tā neļauj 1999. gada 29. jūnija faksu interpretēt kā tādu, kas norāda, ka paziņojumam par iebildumiem pievienoto reģistrācijas apliecību kopijas atbilst valodas prasībām.

- 90 Visbeidzot, apgalvojot, ka 1999. gada 29. jūnija fakss tam piemītošajā nozīmē informēja, ka 1999. gada 7. aprīļa faksā minētais trūkums, proti, to preču sarakstu, kuras aptver agrākās preču zīmes, tulkojuma neesamība iebildumu procesa valodā, ir novērsts, persona, kas iestājusies lietā, pati atzīst, ka šo faksu nevar interpretēt kā tādu, kas norāda, ka reģistrācijas apliecības atbilst arī valodas prasībām.
- 91 Persona, kas iestājusies lietā, vēl apgalvo, ka divos no pieciem Apelāciju padomes lēmumiem, kurus tā min, ir nolemts, ka Iebildumu nodaļas rīcības dēļ attiecīgais iebildumu iesniedzējs varēja tiesiski paļauties, ka tas ir izpildījis prasības attiecībā uz attiecīgajās reģistrācijas apliecībās ietvertās informācijas tulkojumu.
- 92 Šajā sakarā ir jāatgādina, kā tas ir konstatēts iepriekš — neatkarīgi no tā, vai šie lēmumi atbilst vai neatbilst iepriekš minētajai judikatūrai par tiesisko paļāvību, Apelāciju padomes lēmumu likumību nevar vērtēt uz tās iepriekš pieņemto lēmumu pamata (iepriekš minētais spriedums *Kit Pro* un *Kit Super Pro*, 32. punkts).
- 93 Pastāvot šiem apstākļiem, ir jāsecina, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību jautājumos, uzskatot, ka Iebildumu nodaļa personai, kas iestājusies lietā, ir radījusi tiesisko paļāvību par to, ka paziņojumam par iebildumiem pievienotajām reģistrācijas apliecību kopijām nav nekādu formālu trūkumu.

- 94 No visa iepriekš minētā izriet, ka vienīgais pamats, kas izvirzīts Apstrīdētā lēmuma atcelšanai, ir dibināts. Tādēļ Apstrīdētais lēmums ir jāatceļ tādā apmērā, kā tiek lūgts.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 95 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 96 Šajā lietā personai, kas iestājusies lietā, spriedums ir nelabvēlīgs tiktāl, ciktāl Apstrīdētais lēmums ir atceļams atbilstoši prasītājas prasījumiem. Tomēr prasītāja nav vis lūgusi piespriezt personai, kas iestājusies lietā, segt tiesāšanās izdevumus, bet gan ir lūgusi piespriezt Birojam segt minētos izdevumus, ieskaitot tos, kas prasītājai radušies saistībā ar procesu Apelāciju padomē.
- 97 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan Birojs atbalstīja prasītājas prasījumu pirmo daļu, tam ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasītājai, jo Apstrīdēto lēmumu pieņēma tā Apelāciju padome. Tādēļ atbilstoši prasītājas prasījumiem Birojam ir jāpiespriež atlīdzināt izdevumus, kas radušies prasītājai, ieskaitot tos, kas tai radušies sakarā ar procesu Apelāciju padomē, un personai, kas iestājusies lietā, ir jāpiespriež segt savus izdevumus pašai.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) **atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 17. janvāra lēmumu lietā R 1003/200-1 daļā, ar ko atceļ Iebildumu nodaļas 2000. gada 7. septembra lēmumu, lietu nosūta atpakaļ Iebildumu nodaļai turpmākai izskatīšanai un piespriež katram lietas dalībniekam segt savus izdevumus, kas radušies procesā Apelāciju padomē;**
- 2) **Birojs atlīdzina prasītājas izdevumus, ieskaitot tos, kas radušies procesā Apelāciju padomē;**
- 3) **persona, kas iestājusies lietā, sedz savus izdevumus pati.**

Forwood

Pirrung

Meij

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 30. jūnijā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

J. Pirrung